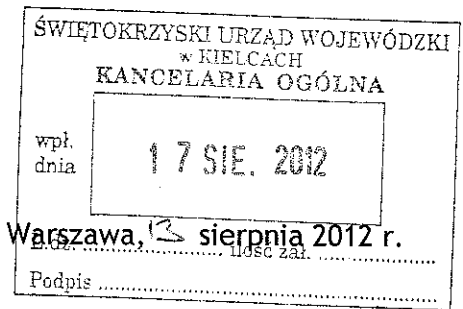




Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Piotr Pełka
Dyrektor Departamentu
Monitorowania Pomocy Publicznej

DDO-52-231(2)/12/MM



Pani
Bożentyna Pałka - Koruba
Wojewoda Świętokrzyski
Świętokrzyski Urząd Wojewódzki w Kielcach
Al. IX Wieków Kielc 3
25-516 Kielce

Szanowna Pani Wojewodo,

W odpowiedzi na pisma z dnia 6 czerwca 2012 r. (znak pisma: IPOC.IV.6356.41.2012) oraz z 7 sierpnia 2012 r. (znak pisma: j.w.), dotyczące wątpliwości w zakresie kumulacji pomocy publicznej udzielanej na podstawie dwóch ustaw powodziowych z 2010 r., pragnę przedstawić następujące wyjaśnienia.

Przede wszystkim pragnę zauważyć, iż z praktyki decyzyjnej Komisji Europejskiej¹ dotyczącej pomocy przeznaczonej na naprawianie szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe wynika, że zwraca ona szczególną uwagę na wyeliminowanie zjawiska tzw. „nadmiernej rekompensaty”. Chodzi o to, aby wysokość udzielanej pomocy, uwzględniając zasady kumulacji, nie przekraczała faktycznych strat poniesionych przez dany podmiot w wyniku klęski żywiołowej².

Z przestanych przez Panią pism wynika, iż w świetle przyjętych w roku 2010 ustaw powodziowych nie jest jasne, czy w procesie monitorowania przez wojewodę pomocy publicznej na podstawie *ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi w 2010 r. (Dz. U. z 2010 r., Nr 123, poz. 835 ze zm.)* należy również uwzględnić pomoc udzieloną na

¹ Np. Decyzja KE Nr N32/2008 z dnia 8.8.2009 r. - Słowenia - Pomoc w celu rekompensaty szkód spowodowanych przez burzę i powódź; decyzja KE Nr N144/2009 z dnia 25.5.2009 r. - Hiszpania - Pomoc dla holdingów rolniczych dotkniętych przez burzę w styczniu 2009 r.; decyzja KE Nr N316/2007 z dnia 1.10.2007 r. - Hiszpania - Pomoc na rekompensatę szkód wyrządzonych przez powódź w dniach 26-28 stycznia 2007 r. na wyspie Hierro; decyzja KE Nr N442/2005 z dnia 9.11.2005r. - Niemcy - Pomoc dla przedsiębiorstw i wolnych zawodów w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez powódź w kwietniu 2005 r. w Bawarii, decyzja KE Nr N243/2006 z dnia 28.6.2006 r. - Austria - Pomoc na naprawę szkód wyrządzonych przez powódź w marcu-kwietniu 2006 r.; decyzja KE Nr N463a/2006 z dnia 11.12.2006 r. - Węgry - Pożyczka na naprawę szkód wyrządzonych przez powódź w 2006 r.

² Dopuszczalna jest pomoc w wysokości do 100% faktycznie poniesionych szkód w wyniku klęski żywiołowej lub innego zdarzenia nadzwyczajnego.

podstawie ustawy z dnia 12 sierpnia 2010 r. o wspieraniu przedsiębiorców dotkniętych skutkami powodzi z 2010 r. (Dz. U. Nr 148, poz. 992). W tym zakresie nasuwa się zwłaszcza pytanie o konieczność uwzględniania pożyczek preferencyjnych przy wyliczaniu ogólnego poziomu dostępnej dla przedsiębiorcy pomocy publicznej.

W celu odpowiedzi na powyższe pytanie, należałoby wyróżnić 2 poziomy nadzorowania/monitorowania pomocy publicznej udzielanej w oparciu o ustawę z dnia 24 czerwca 2010 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi w 2010 r., tj. poziom:

- 1) podmiotu udzielającego pomocy w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r., Nr 59, poz. 404 ze zm.) oraz
- 2) wojewody jako podmiotu realizującego obowiązki wynikające z art. 42 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi w 2010 r., a zatem nie będącego podmiotem udzielającym pomocy w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Jeżeli chodzi o **poziom podmiotu udzielającego pomocy** pragnę zauważyć, iż system nadzorowania pomocy wydaje się w tym przypadku kompletny. Stosownie do art. 37 ust. 5 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, przedsiębiorca ubiegający się o pomoc inną niż de minimis (a taką jest pomoc przeznaczona na usuwanie szkód wyrządzonych przez powódź) na podstawie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi w 2010 r. jest zobowiązany do przedstawienia informacji z *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną, niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie* (Dz. U. z 2010 r., Nr 53, poz. 312 ze zm.). W części E Załącznika do ww. rozporządzenia, podmiot ubiegający się o pomoc jest m.in. zobligowany do przedstawienia informacji dotyczącej otrzymanej pomocy przeznaczonej na te same koszty kwalifikujące się do objęcia pomocą. Jednocześnie jak wynika z części dotyczącej informacji szczegółowych, przedsiębiorca musi ponadto przedstawić szczegółowe informacje dotyczące klęski żywiołowej, tj.:

- opis klęski żywiołowej lub innego nadzwyczajnego zdarzenia, które wywołało szkodę,
- datę wystąpienia szkody wyrządzonej przez klęskę żywiołową lub inne nadzwyczajne zdarzenie,
- opis szkód wywołanych wystąpieniem klęski żywiołowej lub innego nadzwyczajnego zdarzenia oraz ich wycenę oraz
- wysokość ubezpieczenia, jakie zostało lub ma zostać wypłacone w związku ze szkodą poniesioną wskutek wystąpienia klęski żywiołowej lub innego nadzwyczajnego zdarzenia.

Mając do dyspozycji wszystkie ww. informacje, podmiot udzielający pomocy niewątpliwie ma możliwość dokładnej weryfikacji wartości uzyskanej przez przedsiębiorcę pomocy na usuwanie skutków powodzi i kontrolowania jej maksymalnego limitu. Jeżeli zatem przedsiębiorca uzyskał już pomoc na usuwanie

tych samych szkód, ale w ramach innej ustawy, pomoc przyznana na podstawie ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi powinna być pomniejszona o kwotę już uzyskanej pomocy z innych źródeł.

W mojej ocenie wątpliwości powstają natomiast na poziomie realizacji przez wojewodę obowiązków wynikających z art. 42 ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi w 2010 r. Wprawdzie zgodnie z art. 42 ust. 2 ww. ustawy, przedsiębiorca ma obowiązek złożenia wojewodzie oświadczenia o wartości poniesionych szkód materialnych, jednak już informacje o wartości udzielonej pomocy publicznej dotyczą wyłącznie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi w 2010 r. (art. 42 ust. 3 ustawy³) i nie uwzględniają chociażby pomocy w formie pożyczek preferencyjnych uzyskanej na podstawie ustawy z dnia 12 sierpnia 2010 r. o wspieraniu przedsiębiorców dotkniętych skutkami powodzi z 2010 r. System ten wydaje się zatem w pewnym sensie niekompletny, gdyż wojewoda nie dysponuje wszystkimi informacjami, które posiadają podmioty udzielające pomocy. W związku z powyższym, każdorazowa kontrola wojewody w zakresie wszelkiej uzyskanej przez przedsiębiorcę pomocy na ten sam cel, nie jest możliwa do zrealizowania.

W tym zakresie w zasadzie sprawą drugorzędną jest wybór metodologii szacowania strat, gdyż bez względu na to, która z nich zostanie wybrana, będzie mieć miejsce porównywanie wartości poniesionych strat wyłącznie z pomocą uzyskaną na podstawie ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi w 2010 r., ale już nie ustawy z dnia 12 sierpnia 2010 r. o wspieraniu przedsiębiorców dotkniętych skutkami powodzi z 2010 r. Gdyby jednak powstała konieczność wyboru konkretnej metodologii szacowania strat, naturalnym i logicznym rozwiązaniem jest wybór tej, która została opisana w decyzji Komisji Europejskiej nr N 235a/2010, a zatem przyporządkowanej do ustawy z dnia 24 czerwca 2010 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi w 2010 r.

Uwzględniając z kolei literalne brzmienie art. 42 ww. ustawy, należy zgodzić się ze stanowiskiem sformułowanym przez Panią, iż do wyliczenia poziomu pomocy publicznej dostępnej w oparciu o ustawę z dnia 24 czerwca 2010 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi w 2010 r., na poziomie realizacji przez wojewodę obowiązków wynikających z art. 42 ww. ustawy, nie powinno się uwzględniać pomocy uzyskanej przez przedsiębiorcę na podstawie ustawy z dnia 12 sierpnia 2010 r. o wspieraniu przedsiębiorców dotkniętych skutkami powodzi z 2010 r.

DYREKTOREM,
Departamentu Monitorowania Pomocy Publicznej

Piotr Felka

³ „W przypadku uzyskania pomocy publicznej na podstawie niniejszej ustawy, przedsiębiorca składa wojewodzie, o który mowa w art. 2, oświadczenie o wartości tej pomocy w terminie 14 dni od dnia jej uzyskania”.